C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1a-47/2026 Judecătoria Ungheni
1-25040617-03-1a-27012026 Judecător: Petru Triboi

D E C I Z I E
În Numele Legii

18 iunie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președinte de complet, judecător: Ion Talpa
Judecătorii: Cristina Prisacari și Viorica Severin
Grefier Iana Frasina
Cu participarea:
Procurorului Inga Pascari
Avocatului Andrei Formusatii
Inculpatului Ivan Ungureanu

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel apelul inculpatului Ivan Ungureanu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 18 decembrie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

> **Ungureanu Ivan** *****, c/p *****, născut la data de *****, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în satul *****, neangajat în câmpul muncii, supus militar, divorțat, fără persoane la întreținere, studii medii incomplete, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba de stat, în această cauză penală nu s-a aflat în stare de reținere sau arest preventiv, anterior judecat, cu antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal,

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: 26.03.2025-18.12.2025;
În instanța de apel: 27.01.2026-18.06.2026.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 18 decembrie 2025, Ivan Ungureanu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință s-a adaugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Ungheni nr. 1-137/2022 din 12.05.2022, stabilind lui Ungureanu Ivan pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei s-a calculat din momentul devenirii sentinței definitive și reținerii persoanei pentru executarea pedepsei.

Corpul delict: un obiect asemănător cu un pistol de culoare neagră cu inscripția „WALTHRE” cal. 7,65 ml și o husă de culoare neagră, care se află în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de poliție Ungheni - de nimicit, după devenirea sentinței definitive.

S-a aplicat faţă de Ungureanu Ivan măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara pe o durată de 60 zile, care va înceta de drept odată cu rămânerea definitivă a sentinței.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt,* a constatat că, Ivan Ungureanu la 07.12.2024 ora 22:30, în timp ce se afla pe o stradă din s. Alexeevca, r-l Ungheni, care, potrivit art. 131 alin. (1) Cod penal, constituie loc public, care, prin natura și destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din motive huliganice, încălcând ordinea publică, a provocat un conflict spontan cu *****, a.n. ***** în cadrul căruia i-a aplicat acestuia o lovitură cu palma în regiunea feței, după care, continuându-și acțiunile huliganice, a scos un obiect asemănător unui pistol, de model necunoscut, pe care l-a îndreptat în direcția lui ***** și l-a apropiat în regiunea capului, amenințându-l că-l va împușca, fapt prin care a încălcat regulile sociale și morale de conviețuire în societate.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Ivan Ungureanu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal – *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, dacă au fost săvârşite cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, inculpatul Ivan Ungureanu la 19 decembrie 2025 a contestat-o cu apel, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 18 decembrie 2025, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărârii potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie emisă o soluție de achitare în privința sa.

În motivarea cererii de apel, apelantul a declarat faptul că recunoaște că în adresa părții vătămate s-a exprimat cu cuvinte necenzurate din motiv de gelozie, deoarece la acel moment soția sa a coborât din mijlocul de transport condus de Dziuba, fapt ce l-a iritat.

A recunoscut că a scos din buzunar un obiect asemănător cu un pistol, din plastic, care este de facto brichetă, însă este imposibil de a fi calificat ca armă or, ca urmare a acțiunilor sale comportamentul părții vătămate nu s-a schimbat, spaimă nu a manifestat, a întrat în discuție, fiind astfel evident că obiectul deţinut de el este perceput în natura și esența sa, dar nu ca armă ce poate provoca oarecare consecinţe.

Susține apelantul că, bricheta nu poate fi asemănată unei arme autentice din simplul motiv, că toate incrustațiile de pe ea sunt statice, orificiul de aprindere este îngust şi ea nu poate fi confundată cu o armă. Este conştient de faptul că a procedat ilegal, că nu era cazul să manifeste oarecare agresivitate faţă de Dziuba, însă acțiunile admise nu pot fi calificate prin prsima legii penale cu aplicarea unei pedepse atât de severe şi consideră că instanţa de judecată a dat o apreciere greşită circumstanțelor de fapt şi drept pe caz fapt ce impune casarea sentinței emise.

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel, avocatul Andrei Formusatii în interesele inculpatului Ivan Ungureanu a pledat pentru admiterea cererii de apel înaintate, casarea sentinței contestate și adoptarea unei noi hotărâri privind achitarea ultimului în condițiile în care aprecierea probelor efectuată de prima instanță a fost una defectuoasă.

În fața instanței de apel inculpatul Ivan Ungureanu a susținut poziția evidențiată de avocatul Andrei Formusatii în condițiile în care nu a făcut nimic ilegal.

În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat în persoana procurorului Inga Pascari a pledat pentru respingerea apelului ca fiind nefondat.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge cererea de apel depusă inculpatul Ivan Ungureanu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 18 decembrie 2025 ca fiind nefondat, reieșind din următoarele considerente:

În motivarea soluției, Colegiul penal remarcă că potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: *respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: apelul este nefondat;*

În acest sens, Colegiul penal statuează că, apelul reprezintă o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât şi în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces şi la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță şi care prin apel se transmit instanței de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârşit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat şi în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală*.

La *chestiuni de drept* se referă cele ce țin de faptul: *dacă fapta întruneşte elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate şi hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate*.

Potrivit prevederilor art. 409 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora, *Instanţa de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat şi la persoana la care se referă declarația de apel şi numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.*

Cu referire la argumentele apelantului privind pretinsa sa nevinovăție și solicitarea de achitare, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate și lipsite de suport probator, din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității sale, iar toate probele în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor reciproce. Totodată, instanța de judecată

apreciază probele potrivit intimei sale convingeri, formate în urma examinării tuturor probelor administrate în cauză, călăuzindu-se de lege.

Verificând materialele cauzei prin prisma motivelor invocate în apel și reevaluând întregul probatoriu administrat atât în faza urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești, Colegiul penal constată că instanța de fond a stabilit în mod complet și obiectiv circumstanțele relevante ale cauzei, a apreciat corect probele administrate și a ajuns, în mod justificat, la concluzia privind vinovăția inculpatului Ivan Ungureanu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Contrar susținerilor formulate în apel, concluziile instanței de fond nu se întemeiază pe presupuneri ori pe aprecieri arbitrare, ci pe un ansamblu de probe concordante, administrate legal și examinate nemijlocit în ședință de judecată, care se completează reciproc și formează un sistem probator coerent, suficient pentru a demonstra, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența faptei, participarea inculpatului la săvârșirea acesteia și întrunirea tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii reținute în sarcina sa.

Astfel, declarațiile părții vătămate Maxim Dziuba și ale martorei Iana Ungureanu relevă în mod consecvent că anume inculpatul a inițiat conflictul, manifestând un comportament agresiv și provocator, incompatibil cu normele elementare de conviețuire socială. Din relatările acestora rezultă că, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, inculpatul a aplicat părții vătămate o lovitură în regiunea feței, după care a scos un obiect asemănător unui pistol, l-a îndreptat în direcția acesteia și l-a apropiat de regiunea capului, amenințând-o cu împușcarea.

Colegiul reține că declarațiile respective sunt consecvente, logice și lipsite de contradicții esențiale, fiind menținute pe parcursul procesului penal și confirmate prin celelalte mijloace de probă administrate în cauză. Acestea nu reprezintă simple afirmații izolate, ci se înscriu într-un tablou probator unitar, fiind susținute de probele materiale și de actele procesuale întocmite în cauză.

În același context, vinovăția inculpatului este confirmată și prin procesul-verbal de ridicare din 26 februarie 2025, prin care a fost identificat și ridicat obiectul utilizat în timpul incidentului, precum și prin procesul-verbal de examinare a acestuia din 28 februarie 2025, însoțit de planșa fotografică aferentă. Din conținutul acestor acte rezultă că obiectul avea aspectul exterior al unui pistol, fiind prevăzut cu elemente caracteristice unei arme de foc și având inscripția „WALTHER”, circumstanțe care justifică percepția creată asupra persoanelor aflate la fața locului.

De asemenea, relevanță probatorie prezintă și procesele-verbale de recunoaștere a obiectului, din care rezultă că partea vătămată a indicat că obiectul folosit de inculpat semăna, după caracteristicile exterioare, cu unul dintre obiectele

prezentate spre recunoaștere, consolidând astfel concluzia privind utilizarea unui obiect cu aparența unei arme în timpul acțiunilor huliganice.

Colegiul penal consideră neîntemeiat argumentul apelantului potrivit căruia fapta sa nu ar întruni elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal deoarece obiectul utilizat reprezenta în realitate o brichetă și nu o armă autentică.

O asemenea interpretare ignoră atât conținutul normei de incriminare, cât și practica judiciară constantă în materie. Pentru existența circumstanței agravante prevăzute de alin. (3) al art. 287 Cod penal nu este determinantă exclusiv natura tehnică a obiectului utilizat, ci și modalitatea concretă în care acesta este folosit în cadrul actelor huliganice și pericolul pe care îl generează pentru persoanele vizate.

Or, potrivit explicațiilor oferite prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19 iunie 2006 privind practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, aplicarea ori intenția aplicării unor obiecte în cadrul actelor huliganice constituie temei pentru încadrarea juridică în baza art. 287 alin. (3) Cod penal nu doar atunci când acestea sunt efectiv utilizate pentru cauzarea unor vătămări corporale, ci și atunci când folosirea lor creează un pericol real pentru viața ori sănătatea persoanelor sau amplifică caracterul violent și intimidant al acțiunilor săvârșite.

În speță, obiectul utilizat de inculpat a fost îndreptat spre partea vătămată și apropiat de regiunea capului acesteia concomitent cu amenințări explicite privind împușcarea. În asemenea circumstanțe, este lipsit de relevanță juridică faptul că obiectul nu constituia în realitate o armă de foc funcțională, atât timp cât acesta a fost folosit într-o manieră aptă să inducă victimei convingerea existenței unui pericol real și iminent.

Mai mult, însuși apelantul recunoaște în cererea de apel că a scos obiectul respectiv și l-a folosit în cadrul conflictului cu partea vătămată. Acesta admite, de asemenea, că a avut un comportament agresiv determinat de gelozia provocată de prezența fostei sale soții în automobilul condus de partea vătămată. Prin urmare, propriile explicații ale inculpatului confirmă împrejurările esențiale reținute de instanța de fond și infirmă susținerile ulterioare privind inexistența faptelor imputate.

Colegiul observă că argumentele formulate în apel nu tind să demonstreze existența unor erori de fapt ori de drept în aprecierea probelor efectuată de prima instanță, ci exprimă exclusiv dezacordul subiectiv al inculpatului față de concluziile la care aceasta a ajuns. Or, simpla contestare a valorii probante atribuite anumitor mijloace de probă nu este suficientă pentru răsturnarea concluziilor unei hotărâri de condamnare atunci când acestea se întemeiază pe un ansamblu probator complet, legal administrat și apreciat în conformitate cu exigențele art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul reține că nerecunoașterea vinovăției constituie un drept procesual al inculpatului și o expresie a dreptului său la apărare și la neautoincriminare, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Totuși, exercitarea acestui drept nu poate prevala asupra ansamblului probelor obiective administrate în cauză și nici nu poate conduce, prin ea însăși, la înlăturarea concluziilor care rezultă din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă.

Prin urmare, evaluând probatoriul în totalitatea sa, Colegiul penal constată că vinovăția inculpatului Ivan Ungureanu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal a fost demonstrată în afara oricărui dubiu rezonabil, iar instanța de fond a procedat corect atât la stabilirea situației de fapt, cât și la încadrarea juridică a acțiunilor acestuia. În consecință, argumentele de nevinovăție invocate în apel nu pot fi primite, fiind infirmate de întregul material probator administrat în cauză, motiv pentru care cererea de apel urmează a fi respinsă ca nefondată sub acest aspect.

Subsecvent, în coraport cu motivele invocate de apelant, Colegiul penal atestă că, instanța de fond s-a expus argumentat şi motivat, bazându-și just soluția din sentință, iar instanța de apel, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă şi o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cu referire la argumentele apelantului privind pretinsa severitate excesivă a pedepsei aplicate și necesitatea adoptării unei soluții mai favorabile, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, constatând că instanța de fond a realizat în mod corect procesul de individualizare a răspunderii și pedepsei penale, cu respectarea tuturor criteriilor prevăzute de lege.

Potrivit art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală constituie o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui

vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, precum și de influența pedepsei asupra corectării și reeducării persoanei și asupra condițiilor de viață ale familiei acesteia.

Din examinarea sentinței contestate rezultă că instanța de fond a respectat în totalitate exigențele normelor menționate, efectuând o analiză individualizată a tuturor circumstanțelor relevante pentru stabilirea unei sancțiuni proporționale cu gradul de pericol social al faptei și cu persoana inculpatului.

Astfel, la individualizarea pedepsei, prima instanță a avut în vedere natura și gravitatea infracțiunii săvârșite, reținând că inculpatul a comis o infracțiune gravă contra ordinii publice, caracterizată printr-un grad sporit de periculozitate socială. Acțiunile acestuia nu s-au limitat la o simplă manifestare verbală de nemulțumire sau la un conflict interpersonal izolat, ci au constat într-un comportament agresiv și violent desfășurat în loc public, însoțit de aplicarea violenței fizice asupra părții vătămate și de folosirea unui obiect cu aparența unei arme de foc, concomitent cu amenințări explicite privind împușcarea acesteia.

Colegiul reține că modalitatea concretă de comitere a faptei relevă un nivel ridicat de sfidare a normelor de conviețuire socială și a valorilor protejate de legea penală. Inculpatul a acționat în stare de ebrietate alcoolică, manifestând o atitudine vădit disprețuitoare față de ordinea publică și față de integritatea psihică și fizică a persoanelor aflate în preajmă. Prin comportamentul său, acesta a creat o stare reală de insecuritate și intimidare, afectând nu doar partea vătămată, ci și relațiile sociale care asigură ordinea și liniștea publică.

Totodată, instanța de fond a ținut cont în mod justificat de circumstanțele ce caracterizează persoana inculpatului. Din materialele cauzei rezultă că Ivan Ungureanu nu se află la primul conflict cu legea penală, acesta având antecedente penale și fiind condamnat anterior prin sentința Judecătoriei Ungheni nr. 1-137/2022 din 12 mai 2022. Mai mult, infracțiunea examinată în prezenta cauză a fost săvârșită în perioada în care inculpatul nu executase integral pedeapsa stabilită anterior, aspect care denotă că măsurile represive aplicate anterior nu și-au atins scopul de prevenție specială și nu au determinat schimbarea conduitei acestuia în sensul respectării normelor de drept.

În jurisprudența constantă a instanțelor naționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că existența antecedentelor penale și perseverența infracțională reprezintă elemente relevante în procesul de individualizare a pedepsei, întrucât reflectă gradul de receptivitate al persoanei față de măsurile de reeducare aplicate anterior și riscul reiterării comportamentului infracțional.

Colegiul penal constată că instanța de fond a evaluat în mod corespunzător și atitudinea procesuală a inculpatului. Deși nerecunoașterea vinovăției nu poate fi interpretată în defavoarea acestuia și nici calificată drept circumstanță agravantă, este relevant faptul că inculpatul nu a manifestat o conduită care să denotă

asumarea consecințelor faptelor săvârșite sau existența unor premise reale de reconsiderare a comportamentului antisocial manifestat.

În același timp, prima instanță nu a ignorat circumstanțele personale ale inculpatului, inclusiv situația sa familială și socială, însă în mod justificat a apreciat că acestea nu sunt de natură să diminueze gradul de pericol social al faptei și nici să justifice aplicarea unei sancțiuni mai blânde decât cea stabilită.

Colegiul observă că pedeapsa de 4 ani închisoare stabilită pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal se încadrează în limitele prevăzute de lege și reflectă un just echilibru între gravitatea faptei și circumstanțele personale ale inculpatului. Aceasta nu poate fi apreciată ca excesivă sau disproporționată, ci, dimpotrivă, apare ca necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal.

De asemenea, Colegiul consideră pe deplin legală și întemeiată aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal privind cumulul de sentințe. Din materialele cauzei rezultă că la momentul săvârșirii infracțiunii deduse judecății inculpatul executa pedeapsa stabilită prin sentința anterioară, iar partea neexecutată a acesteia urma, în mod obligatoriu, să fie luată în considerare la stabilirea pedepsei definitive. Instanța de fond a aplicat corect mecanismul juridic prevăzut de lege, adăugând doar parțial partea neexecutată a pedepsei anterioare, ceea ce demonstrează că a manifestat o abordare echilibrată și individualizată în determinarea sancțiunii finale.

În acest context, Colegiul reține că pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, stabilită prin cumul de sentințe, nu reprezintă o sancțiune excesivă, ci constituie consecința juridică firească a conduitei inculpatului, care, în pofida condamnării anterioare și a avertismentului reprezentat de aceasta, a perseverat în comportamentul infracțional și a comis o nouă infracțiune intenționată.

Prin urmare, instanța de apel concluzionează că prima instanță a realizat o individualizare corectă și completă a pedepsei, având în vedere toate criteriile prevăzute de art. 75 Cod penal, precum și principiile legalității, proporționalității și individualizării sancțiunii penale. Pedeapsa aplicată este aptă să asigure atât realizarea scopului de prevenție specială în raport cu inculpatul, cât și a celui de prevenție generală, contribuind la restabilirea echității sociale și la consolidarea respectului față de ordinea de drept.

În consecință, Colegiul penal apreciază că nu există temeiuri legale pentru reducerea pedepsei stabilite ori pentru aplicarea unei sancțiuni mai blânde, sentința instanței de fond fiind legală, întemeiată și proporțională gravității faptei și persoanei inculpatului, motiv pentru care argumentele invocate în apel sub acest aspect urmează a fi respinse ca nefondate.

În ce privește soluția instanței de fond cu privire la corpul delict aceasta va fi păstrată fără modificări, Colegiul reținând caracterul argumentat cu expunerea

explicită în conținutul sentinței a temeiurilor de drept pentru care instanța a dispus examinarea acestor chestiuni.

Raportând circumstanțele date la materialele cauzei, instanța de apel ajunge la concluzia, că argumentele invocate în cererea de apel declarată sunt nefondate, iar soluția instanței de fond este corectă, fapt pentru ce nu este necesar de a interveni într-o sentință legală și întemeiată, din care motive apel declarat urmează a fi respins.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Apelul inculpatului Ivan Ungureanu declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Ungheni din 18 decembrie 2025*** prin care **Ivan Ungureanu** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal, se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat în ședință de judecată publică la data de 18 iunie 2026.

Președinte de ședință: **Judecător:** **Judecător:** **Judecător**